

buiten spoor

Technisch terreinbeheer

In gesprek met Ger Vos

De Nederlandsche
Kampeerkaarten Centrale

Buitenspoor verschijnt 4 x per jaar

Uiterste inleverdatum kopij nieuws van de club/terreinen voor nr. 1 (januari - maart): 24 november 2020.

De redactie heeft het recht om kopij in te korten, anderszins te wijzigen of in het geheel niet op te nemen.

Redactie Marleen Blokhuis, Janwillem van Dijk, Margreet Geels, Roosmarij Vanhommerig, Nienke Onkenhout, Martijn Treffers.

Eindredactie Anne en Eli Vlessing
redactie@kampeerclub.nl

Aan dit nummer werkten mee

Henni Bunnik, Albert Fien, Karen van Geffen, Hilda de Groot-Mulder, Ton Hermans, Sjoerd Huinink, Gert-Jan Kooren, Karin Koppen, Tim Oosthoek, Claar Talsma, Vincent Tollenaar en Joanne Wissink.

Advertentie-acquisitie

advertenties@kampeerclub.nl

De vereniging is niet aansprakelijk voor de inhoud van commerciële advertenties.

Ontwerp LevievanderMeer.nl

Foto omslag Vincent Tollenaar

Druk robstolk®

NTKC (Nederlandse Toeristen Kampeer Club) is een vereniging die zich richt op sportief kamperen met bescheiden uitrusting en op het behoud en herstel van natuur en landschap op haar terreinen.

Kernwaarden zijn rust en ruimte, respect voor natuur, milieu en voor elkaar. NTKC beoogt geen winst, functioneert geheel op basis van zelfwerkzaamheid van de leden en beschikt over 20 natuurterreinen door heel Nederland. Opgericht 5 mei 1912; lid FICC. Het clubjaar loopt van 1 oktober t/m 30 september (opzeggen voor 1 september).

Algemene informatie vind je op/in www.kampeerclub.nl, Buitenspoor en de NTKC Nieuwsbrief.

Clubbureau NTKC Larikslaan 5,
3833 AM Leusden, tel. 0334323376
clubbureau@kampeerclub.nl

www.kampeerclub.nl

Inhoud

4 Technisch terreinbeheer

10 In gesprek met Ger Vos

12 Kampeerliefde in tijden van corona

14 De Nederlandsche Kampeerkaarten Centrale

19 Mini Expedities

En verder

- 8 Kamperen in de kunst Eenpitter
- 9 Jeugdsectie
- 16 Geheimzinnige gallen
- 17 Buitenkinderen
- 18 Zwerversteken Voetlicht
- 20 Nieuws van de club

Selectie uit de agenda

Er staan weer veel werkdagen/-weekenden op de agenda, maar het blijven onzekere tijden, dus check kort van tevoren of alles doorgaat zoals aangekondigd. Lees vooral de volledige agenda op kampeerclub.nl > clubberichten > agenda

NLV's

Oktober is de maand voor de najaarsledenvergaderingen. Informeer bij je afdeling wanneer en hoe deze georganiseerd is.

Zwerfgroep

Op **21/22 november** en **12/13 december** zijn er zwerfgroeptochten.

Oliebollen

Op **9/10 januari 2021** het inmiddels traditionele oliebolenkamp op Limmen.

Weer of geen weer

Eerlijk gezegd ben ik niet zo gek op de combinatie kamperen en regen. Ik laat me er niet door tegenhouden of afschrikken ('als we gaan, dan gaan we en als we staan, dan staan we'), maar toch. Ik ben zeker geen mooi-weer-kampeerder maar ik heb bijvoorbeeld liever kou dan regen.

Tijdens de hittegolf deze zomer moest ik daaraan denken. Kou en regen leken verder weg dan ooit. Sterker nog, we snakten naar die verlossende onweersbui die ons door de weer-app was beloofd, maar die doodleuk steeds weer naar rechts, naar de nacht of de volgende dag, werd doorgeschoven. Zo kan ik ook het weer voorspellen ...

In afwachting van die bui, verkoelden we ons op allerlei andere manieren: een duik in de rivier (de Vlist bij Haastrecht) of de zee (die bij Texel) of drie minuten douchen zonder muntje ... Maar het meest genoten we toch van de lichte, blijvende verkoeling van de avond. Vanaf het moment dat je merkte dat het een paar graden koeler was geworden. Dat uurtje dat je in de oranje-rode-paarse avondschemering naast je tentje kon zitten. Nog steeds warm, maar net iets minder. Met een zuchtje wind, een briesje. Meer niet.

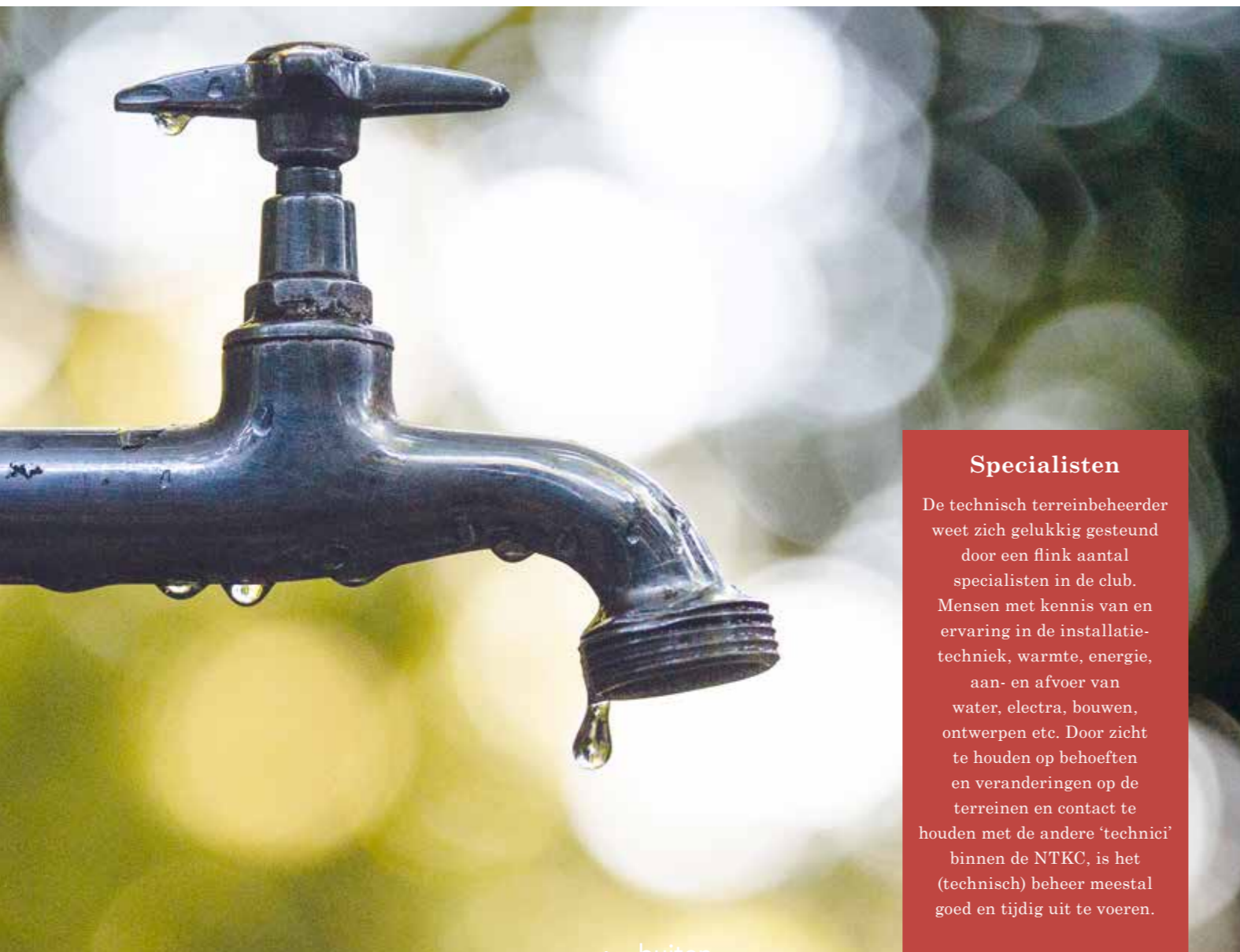
Tot het moment dat de schemering in een klap fel wordt opgelicht – onmiddellijk gevolgd door die klap zelf. De wind zet een tandje bij en daar is dan die wolkbreuk. Met bakken uit de lucht. We schuilen halfslachtig want de regen is heerlijk warm en heerlijk koud tegelijk. Tien minuten, een kwartier. Dan rommelt het weer verder en komen wij van de stortregen in de drup. We ademen de verse voorraad schone frisse lucht.

Wie weet is dat verkoelende uurtje dit najaar het uurtje geworden waarin je merkt dat het koud begint te worden. Dat je een vestje aantrekt of zelfs zo fris dat je in je slaapzak wilt kruipen. Ook een fijn uurtje.

Anne Vlessing, eindredacteur

Technisch terreinbeheer

Tekst Eli Vlessing, beeld Bert Hoogveld, Van Keulen
Mobiëlbouw, Luis Tosta en Eli Vlessing

Specialisten

De technisch terreinbeheerder weet zich gelukkig gesteund door een flink aantal specialisten in de club. Mensen met kennis van en ervaring in de installatietechniek, warmte, energie, aan- en afvoer van water, electra, bouwen, ontwerpen etc. Door zicht te houden op behoeften en veranderingen op de terreinen en contact te houden met de andere 'technici' binnen de NTKC, is het (technisch) beheer meestal goed en tijdig uit te voeren.

Achterop vorige nummers van Buitenspoor viel te lezen dat in het kader van het legionellabeheer alle perlatoren op Hazerswoude zijn schoongemaakt; dat er op Huizen aan de waterzuivering is gewerkt; dat er een speeltoestel is geplaatst en dat ons terrein in Leusden een wachtbankje bij het toiletgebouw rijker is. Voorbeelden van klussen en klusjes in het technische terreinbeheer die voor rekening van de terreincommissarissen komen. Daar gaat vaak een heel traject van overleg, begroten en technisch beleid aan vooraf. Dat is de cruciale en zeer veelzijdige functie 'technisch terreinbeheer' binnen het hoofdbestuur van de NTKC. Waar krijg je als HB'er technisch terreinbeheer allemaal mee te maken?

De portefeuille 'terreinbeheer' is bij de NTKC verdeeld over drie deelgebieden: vergunningen, contracten e.d., terreinbeheer landschap (beter bekend als 'groenbeheer') en terreinbeheer technisch. Die laatste wordt inmiddels al acht jaar ingevuld door Albert Fien uit Almelo.

Functie

Voor technisch terreinbeheer is geen functieomschrijving. Op alle terreinen staan gebouwen en gebouwtjes, met apparatuur en installaties. Vaak zijn er ook nog allerlei zaken buiten die gebouwen, bijvoorbeeld de kampvuurkuil, speeltoestellen, parkeerplaatsen. Allemaal zaken die onderhoud vereisen en soms aan vervanging toe zijn. De invulling van de energiebehoefte, bijvoorbeeld, is een maatschappelijk vraagstuk dat we op al onze terreinen zo groen mogelijk willen oplossen. Soms verandert er iets in de regelgeving, dan moet je inschatten wat dat voor elk van onze twintig terreinen betekent. Eigenlijk houdt de technisch terreinbeheerder zich bezig met alle zaken op de terreinen, die geen natuur zijn.

Twintig terreinen

Gelukkig vragen niet alle terreinen tegelijk om aandacht. Daarnaast is er veel en goed contact met de terreincommissarissen, de TC's. Die melden als eerste de mogelijke aandachtspunten en er zijn meerjarenonderhoudsplannen zodat je weet dat volgend jaar op een bepaald terrein de warmwaterinstallatie gereviseerd moet worden of dat een toiletgebouw voor groot onderhoud in aanmerking komt, zoals recent nog in Ouddorp.

Albert Fien: 'Ik ben zelf stedenbouwkundige en ben opgeleid als architect, dus ik kan wel een tekening lezen. En ik kan ook inschatten wat er nodig is om een klus uit te voeren, in termen van tijd en geld maar ook: welke specialisten hebben we hiervoor nodig en hebben we die misschien onder onze leden?'

Natuurlijk kost terreinbeheer tijd en je moet op de hoogte zijn en blijven van de situatie op de terreinen. Maar dat neemt niet weg dat je in de zomer gerust een weekje kunt kampmeesteren in Winterswijk en natuurlijk ook nog regelmatig gewoon kunt gaan kamperen. En als de TC je dan aanschiet om een verbetering van de afwasvoorziening te bespreken, nou ja, dan hoort dat er even bij.

Beheer en onderhoud is natuurlijk iets dat nooit ophoudt of op een laag pitje kan

staan. Dus saai wordt het eigenlijk nooit. En als je denkt dat alles wel geregeld is, zijn er wel weer vernieuwingen of veranderingen in de regelgeving. Voorbeelden hiervan uit de laatste paar jaren zijn de legionellapreventie, warmtepompen, zonnepanelen, nieuwe groot-capaciteits-geisers, afwasvoorzieningen, muntautomaten en ongewenst bezoek.

Vergaderen

Terreinbeheer vergt overleg en het onderhouden van contacten, maar gelukkig altijd heel doelgericht. De technisch terreinbeheerder is lid van het hoofdbestuur en dat betekent toch met enige regelmaat vergaderen. Daar worden alle lopende en aankomende zaken van de terreinen besproken en kunnen er vaak direct besluiten worden genomen. Bovendien is het handig om van de andere bestuursleden te horen wat er in de club speelt – vaak is er toch wel weer een raakvlak met het terreinbeheer.

Groenbeheer

Het tweede deel van terreinbeheer is het 'terreinbeheer landschap' of groenbeheer. Hier houdt Mark Roest zich mee bezig.

'Wij (Albert Fien en Mark Roest, red.) overleggen veel en vaak. Niet formeel hoor, maar gewoon even een mailtje of een appje. Want groenbeheer en technisch beheer zijn dan op papier verschillende vakgebieden, in de praktijk is er veel samenwerking. Al onze werkzaamheden komen bij elkaar op de terreinen, dus is het goed dat we van elkaar weten waar we mee bezig zijn. Natuurlijk, ik richt me vooral op het beheer van het aanwezige groen met optimale kampeerbaarheid in een natuurlijke omgeving als leidraad. De inzet van zagers en maaiers, beheer van de grasmatten, dat zijn mijn speerpunten. Maar als er grondwerken moeten worden uitgevoerd, of bouwactiviteiten, dan nemen we altijd samen even de plannen door. Nuttige contacten voor mijn werkzaamheden, deel ik altijd met Albert en andersom doet hij dat ook. Ten slotte zijn we samen bezig om onze leden op mooie, natuurlijke terreinen te laten kamperen met goede, veilige en duurzame technische voorzieningen.'

Vergunningen, verwervingen en ruimtelijke ordening

Deze derde poot van terreinbeheer, wordt momenteel behartigd door Willem van den Eijkel en – deels – ook door Albert Fien. De bedreigingen van buitenaf voor onze terreinen zijn talrijk: oprukkende woningbouw, evenementen, natuurbrandrisico en de onderhandelingen over pacht- en huurcontracten.

Daarnaast blijven we alert op mogelijkheden voor nieuwe terreinen.

Albert Fien: 'Ik heb zo mijn netwerk binnen de club, daar zit veel kennis en veel bereidheid die te delen en in te zetten. Daar moeten we gebruik van maken. Daarnaast is goed contact met leveranciers en fabrikanten van belang. We zijn een eigenzinnige, bijzondere club die aan elke inkoop toch wel een paar speciale eisen stelt. En we leveren graag een deel van de arbeid zelf: daar moet een aannemer ook maar zin in hebben.'

Clubbelang

De samenwerking met de afdelingen en TC's verloopt over het algemeen soepel. Het is wel zo dat in alle besluiten van de technisch terreinbeheerder, het clubbelang voorop staat. Dat ligt vaak, maar niet altijd, in het verlengde van het terrein- of afdelingsbelang. Zo is er vanuit het beheersoogpunt nogal wat werk gemaakt van de inzet van containers voor de opslag van gereedschap en materieel. Daar was lang niet elke afdeling direct blij mee, vooral om esthetische redenen. Omdat over de volle breedte van de club te zien was dat het aantal inbraken toenam, was dat in veel gevallen een overtuigend argument om toch maar 'zo'n ding' neer te zetten en dan is er met een extra puntdakje weer net iets mooiers van gemaakt.

Incasseren

De technisch terreinbeheerder bedenkt oplossingen en maakt plannen, zowel voor de korte als de lange termijn. Je hebt met alle geledingen van de club te maken, je hebt een unieke kijk op het reilen en zeilen van alle afdelingen en terreinen. Lang niet alle plannen en prachtige ideeën worden onmiddellijk door iedereen omarmd, soms heb je wat incasseringsvermogen nodig. Soms is er

een afwijkende visie binnen de club, de kosten lopen uit de hand of het kost veel tijd en overtuigingskracht om iemand van een gemeente of waterbedrijf te overtuigen. Sommige processen verlopen misschien niet zo snel als je eigenlijk zou willen: ook dat hoort erbij. Des te groter zal overigens de voldoening zijn als het project dan uiteindelijk opgeleverd wordt; de bouw van het gebouw op de Heerkuil na drie mislukte plannen is daar een goed voorbeeld van. Voor de grotere projecten is het zelfs belangrijk dat de eerste opzet nog eens kritisch bekeken wordt en waar nodig bijgesteld – dat kost misschien wat meer tijd en overleg, maar leidt uiteindelijk toch tot verbetering.

Volgend jaar, in maart 2021, stopt Albert Fien als technisch terreinbeheerder. De NTKC is op zoek naar een enthousiaste opvolger, die nog ruim de tijd heeft om ingewerkt te worden. <

Natuur en technologie

Afgelopen zomer was in Stedelijk Museum Amsterdam een tentoonstelling te zien van de Koreaans-Amerikaanse Nam June Paik (1932-2006), de 'vader' van de videokunst. Halverwege een parcours van video- en tv-sculpturen, primitieve robots en registraties van ludieke performances stond daar opeens deze Mongoolse tent (of ger, of joert). Binnen lagen zeven bronzen afgietsels ('dodenmaskers') van Paiks eigen gezicht. Wat dieper in de tent zat een bronzen Boeddhabeeldje voor een elektronische kaars in een televisiekast.

Nam June Paik voorzag al in de jaren '60 dat de invloed van tv, video en andere multimedia op ons leven alleen maar groter zou worden. In zijn werk gaf hij op allerlei manieren vorm aan het optimistische idee dat de oosterse en de westerse wereld, traditie en moderniteit, natuur en technologie niet tegenover elkaar hoeven te staan, maar organisch in elkaar kunnen opgaan.

Inmiddels is informatie- en communicatietechnologie doorgedrongen tot in de haarvaten van ons dagelijks bestaan. Naast veel voordelen brengt de dwingende aanwezigheid van tv en internet ook 'digitale stress' met zich mee. Steeds meer mensen ervaren de natuur – en kamperen! – als een manier om daar tijdelijk aan te ontsnappen.

De nomaden op de Mongoolse steppe hebben misschien nog geen tegenwicht tegen digi-stress nodig. Toegang tot internet is in hun dun bevolkte land voor nog maar weinig mensen weggelegd. Satelliet-tv is er vaak al wél. Joerts met schotelantennes. Nam June Paik zou het mooi hebben gevonden.

Marleen Blokhuis

Nam June Paik, *De Mongoolse tent*, vilt, brons, eiken, elektronische kaars, bronzen Boeddhabeeld, 1993, LWL – Museum für Kunst und Kultur, Westfälisches Landesmuseum, Münster. Foto Hanna Neander

eenpitter

Alle eenpitterrecepten vind je verzameld op de website.

Rook zonder vuur

Erg zinnig is het 's zomers niet, een kampvuur. Het is zonder zo'n hittebron al warm genoeg. En veiligheidsregio's hebben ook vaak zo hun bedenkingen... En toch, het kampeergevoel is pas compleet als alles een beetje naar rook smaakt. Daarom dit keer, met tropische temperaturen nog vers in het geheugen, een kampvuur-vrij, maar wel stevig doorrookt, soeprecept.

- **Fruit 1 fijngesnipperde ui in een scheutje olijfolie goudbruin, en blus af met 1 blikje tomatenblokjes. Giet het mengsel over in een andere pan (de koekenpan heb je zo weer nodig), en voeg 1 blikje water, 2 fijngesneden puntpaprika's en 1 bouillonblokje toe. Laat alles koken tot de paprika zacht is. Doe er 1 uitgelekt blikje zwarte bonen bij, doe de deksel op de pan en haal de pan van het vuur. Zet 'm op een onderzetter of zo, ergens waar het gras er niet door verbrandt, en je lief de pan niet omver kan trappen. Veeg de restjes tomaat uit je koekenpan, en bak 125 gram vegetarische gerookte speckjes (of echt rookspek, als je geen vegetariër bent) in een drupje olie krokant. Roer de speckjes en 1 stampvolle eetlepel gerookt paprikapoeder door de soep en dien direct op. De rookmaak verdwijnt snel!**

Gert-Jan Kooren

Illustratie Loes van Oosten, loesvanoosten.com

JeugdSectie Merchandise

Merchco

Bram, organisator MerchCo: 'Voorheen lieten wij, de Merchandise Commissie oftewel MerchCo, onze 'merchandise' bij een drukker maken – dat was lastig want je wilt diverse maten, diverse kleuren en verschillende opdrukken. Als je er dan een paar laat maken, is dat heel duur, maar maak je er veel dan blijf je met een voorraad zitten die je maar weer moet zien kwijt te raken.'

'Sinds kort werken we met een website die ons al die problemen uit handen neemt. Die website, "Spreadshirt", plaatst een complete webshop op onze Jeugdsectiepagina op de NTKC-website. Zij geven ons de keuze uit allerlei kledingstukken en andere merchandise, wij hebben de bedrukking (bijv. het JS-logo) op de site gezet. Nu kan iedereen heel makkelijk precies bestellen wat hij/zij hebben wil!'

Ga voor het complete assortiment naar kampeerclub.nl/afdeling/jeugdsectie en klik op 'Webshop'.

Heb je vragen of goeie ideeën? Mail dan naar jsmerchntkc@gmail.com.

Tekst Tim Oosthoek

Join us on Facebook

9 **buiten
spoor**

jeugdsectie@kampeerclub.nl

In gesprek met Ger Vos

Ger Vos (81) en Ineke Dammers waren nog maar een blauwe maandag NTKC-lid, of ze staken binnen de club de handen al flink uit de mouwen. Gers achtergrond in de werktuigbouw kwam hem onder meer van pas als HB-lid technisch terreinbeheer. Vooral op het gebied van legionellabeheer heeft hij bijzonder veel voor de club betekend. Maar een NTKC-gevoel? Dat zegt hem niets.

Interview Marleen Blokhuis, foto Ger Vos

‘Via een vriend met wie ik vroeger op zee kanode werd ik lid van de Rugzaklopers. Daar ontmoette ik Ineke. Tijdens rugzaktochten kwamen we ook wel eens op een NTKC-terreintje. Hoewel we de NTKC nogal een truttenclub vonden, zijn we in 2002 toch ‘candidaat-lid’ geworden. In die tijd moest je nog aan een paar werkweekenden meedoen voor je écht lid werd. Al tijdens ons eerste werkweekend werd mij gevraagd of ik misschien terreincommissaris (TC) van Den Treek wilde worden. Ik heb een grote hekel aan het woord ‘commissaris’, maar zei toch ja. Vooral de technische aspecten van het terreinbeheer vond ik leuk. En er was een groepje mensen met wie het echt klikte.

Na drie jaar verhuisden we van Bunschoten naar Zutphen en stopte ik als TC. Al snel belde het toenmalig hoofdbestuurslid technisch terreinbeheer met de vraag of ik zijn functie wilde overnemen. Zonder te weten wat dat precies inhield, zei ik: da’s goed. Ook dát heb ik drie jaar gedaan. Toen bleek wel dat ik daar eigenlijk een te kort lontje voor heb. Iedereen bemoeide zich overal mee en dat maakte me regelmatig behoorlijk nijdig. Het was voor mij geen makkelijke periode, maar ik heb er wel veel van geleerd.’

Start legionellaverhaal

‘In mijn HB-jaren kwam er op Den Treek voor het eerst legionella-inspectie. Met een paar mensen van afdeling Utrecht en iemand van het waterleidingbedrijf ging ik daar vanuit het HB naartoe. Volgens die inspecteur deden wij het helemaal fout. We moesten binnen 6 weken een plan van aanpak laten zien, anders zouden we een proces-verbaal krijgen. Ik weer nijdig! Maar op De Heerkuil had de toenmalige TC een legionellabeheersplan

laten opstellen door een extern bureau. Dat kon ik aan de situatie op Den Treek aanpassen en de inspectie accepteerde dat. Ook op Texel en in Zorgvlied vond in mijn HB-tijd legionellacontrole plaats.

Na een paar jaar “rust” begon het legionellaverhaal opnieuw voor mij te leven toen Albert Fien HB-lid werd. Hij vroeg of ik het legionellabeheer voor mijn rekening wilde nemen. Dat heb ik gedaan van 2012 tot Joep de Vreede het in 2020 van me overnam. Die periode was mij op het lijf geschreven: achter de schermen dingen uitzoeken en uitvoeren, terwijl Albert op het podium stond.’

Uitdagende hobby

‘Legionella is een bacterie waar je ernstig ziek van kunt worden en zelfs dood aan kunt gaan. Kampeerterreinen zijn wettelijk verplicht, net als bijvoorbeeld ziekenhuizen, om maatregelen te nemen om legionellagroei in de waterleiding tegen te gaan. Zodra er op een van onze terreinen legionellacontrole werd aangekondigd, maakte ik een legionellabeheersplan. Zo’n plan bevat onder meer tekeningen van het toiletgebouw met alle leidingen, een risicoanalyse, een beschrijving van de genomen maatregelen, logboeken en werkinstructies. In het begin was het nog vrij eenvoudig, later werden de eisen steeds meer aangescherpt. Op een gegeven moment moest je een gecertificeerd bedrijf inschakelen om een beheersplan op te stellen, maar wij zijn het altijd zelf blijven doen. Ik las er veel over en had allerlei contacten met waterleidingbedrijven en andere organisaties op vaktechnisch gebied. De tekeningen maakte ik in het computerprogramma Microsoft Visio. Zeer intensief en tijdrovend allemaal, maar ook leuk en uitdagend.

Een combinatie van kennis en vaardigheden inzetten, je een softwareprogramma eigen maken, dat zijn aspecten die terugkomen in een andere hobby van me: het maken van audiovisuele producties. Je maakt foto’s, zoekt er muziek bij en daar probeer je een verhaal van te maken met een emotie of een verrassing. Zo heb ik bijvoorbeeld een promofilmje voor afdeling Oost gemaakt, dat op de website staat.’

Positiever vaarwater

‘De starre “truttenclub” van 20 jaar geleden is wat ons betreft in veel positiever vaarwater gekomen. In onze beginperiode hebben we wel eens tegen elkaar gezegd: we gaan niet meer naar de ALV of naar afdelingsvergaderingen. Dat geruzie en gedoe, dat wil je toch niet in je vrije tijd? Maar gelukkig is de sfeer al geruime tijd sterk verbeterd. Ook vind ik de website beter en Buitenspoor interessanter geworden. Stiekem denk ik nog steeds wel eens: doe die statuten en die ALV toch weg. Vertrouw gewoon op de kennis en kunde van het hoofdbestuur. Maar dat is Ineke niet met mij eens.

Nu zijn we actieve consumenten. We hebben een kleine KIP-caravan en fietskamperen ook elk jaar nog. Op ligfietsen, véél comfortabeler dan op gewone fietsen. Kamperen op NTKC-terreinen vinden we zalig. De contacten in de loop der jaren: fantastisch. Maar het gevoel dat de NTKC voor altijd bij mijn leven hoort, dat heb ik niet. Ik kan soms wel jaloers zijn op mensen die dat wél zo ervaren. Zodra wij niet meer kunnen kamperen, stoppen we ons lidmaatschap. Gelukkig zijn we er nu nog fit genoeg voor. En we doen ons best om dat zo lang mogelijk zo te houden.’

Kampeertliefde in tijden van corona

Hoe heeft de NTKC zich door de (eerste?) coronaperiode heen geslagen? We inventariseren hier en daar de maatregelen en peilen de kampeerervaringen van onze clubbestuurders. Het was een zomer van protocollen, gedragsregels, aanwijzingen en beperkingen. Na een korte periode van complete lockdown, mocht er onder strenge regelgeving weer voorzichtig gekampeerd worden. Met de hygiëneregels hadden we weinig moeite, maar ... o gruwel ... er moest opeens gereserveerd worden.

Foto's Henni Bunnik, Albert Fien, Vincent Tollenaar – met dank aan Jan Kuiper, voorzitter NTKC

Huizen, 1 juni 2020. Het terrein gaat weer open en om exact 12:00 uur rijdt de eerste caravan het terrein op. "Tja, 12:00 uur. Zo staat het op de reserveringsite."

"We moesten in een on-clubs tempo heel veel veranderen. Dat heeft vooral van de kampmeesters veel gevergd. Dan zie je dat al onze eigenwijze en fantastisch loyale leden gewoon meewerken. Chapeau!"

Op het Springendal is het ondanks de beperkingen, flink druk. "De enige nog beschikbare plek voor onze tent was in de lente al ingenomen door het gezin van de eikenprocessierups... we hebben ze ongemoeid gelaten."

In april kondigt de NTKC een ledenstop af. Kinderen van leden en nieuwe partners uitgezonderd. "Leuk dat er toch veel kinderen lid werden – nog leuker dat zoveel mensen een nieuwe partner vonden. Pril geluk blijft hartverwarmend, ook met anderhalve meter afstand."

Nederlandsche Kampeerkaarten Centrale 1936-1973

De door NTKC en ANKV opgerichte en later door ANWB overgenomen Kampeerkaarten Centrale had jarenlang enorme invloed op kamperend Nederland.

Tekst Jan Das, illustraties NTKC-archief, met dank aan Frank de Zwart

In de jaren 20 en 30 van de vorige eeuw ontdekten vooral jongeren kamperen als een goedkope vrijetijdsbesteding. Duizenden legershelters waren na de eerste wereldoorlog voor een habbekrats te koop. Mensen hadden een fiets, meer vakanties en vrije zaterdagmiddagen: de natuur lokte. Zaterdagavond was het één grote uittocht van fietsende avonturiers: tentje, dekens en bungelende pannetjes achterop, maar meestal zonder enige kampeerervaring. Ze streken neer in duingebieden, op de hei en in de bossen, waar je aanvankelijk gratis kon kamperen. Gemeenten kwamen al gauw met strenge verboden of met regels om vergunningen aan te vragen. Veldwachters zwierden spiedend rond want het regende klachten over kwalijk gedrag, achtergelaten rommel, onzedelijke kleding en verboden kampvuurtjes. Enkele kustgemeenten richtten gemeentelijke kampeerterreinen in met eenvoudige sanitaire voorzieningen. Er waren een paar kampeercentra, meestal geleid door kampeerrotten van het eerste uur. En er kwamen wat particuliere terreintjes van eigenaren die een gat in de markt zagen. Toch hield de wildgroei aan, ook omdat kamperen onder de bevolking aan populariteit won. Er verschenen artikeltjes in de kranten. Je had jongensboeken met kampeer verhalen vol spannende avonturen, zoals een onverwacht bezoek van de plaatselijke koddebeier, die ook niet wist wat hij met deze moderne vorm van landloperij aan moest.

De besturen van NTKC en *Algemene Nederlandse Kampeer Vereniging ANKV* zagen de verloedering van hun edele kampeersport met lede ogen aan. Zij vreesden dat het onderling afwijkend beleid van gemeenten zou leiden tot strengere landelijke wetgeving en ze zagen zichzelf als pleitbezorgers voor het vrije maar verantwoorde kamperen. Zij wilden af van het systeem waarbij kampeerdere in elke gemeente steeds opnieuw een vergunning moesten aanvragen. Na overleg met de VNG richtten de beide kampeerclubs in 1936 de stichting *Nederlandsche Kampeerkaarten Centrale NKC* op. De formule was simpel: wie wil kamperen vraagt bij de NKC een kampeerkaart aan, levert een pasfoto en betaalt een klein bedrag. De NKC vraagt bij jouw gemeente een Verklaring omtrent Gedrag en als die positief is, ontvang je een kampeerkaart op naam, die je met drie jaar kunt verlengen. Daarna vraag je een nieuwe kaart aan. Met de kaart is toestemming van de

gemeente niet meer nodig. Bij wangedrag maakt een beheerder een aantekening op je kaart en bij herhaling wordt de kaart ingenomen. Een groeiend aantal gemeenten stelde de kaart verplicht.

Bab van der Weyde, bestuurslid van de ANKV en lid van de NTKC ging met een vaste medewerkster en wat vrijwilligers de klus klaren. Het eerste jaar verstreekte de NKC, gevestigd in Amsterdam, al zo'n 500 individuele en gezinskaarten en in 1939 waren dat er al 25.000. Eigenlijk een onmogelijke opgave. De ANWB zag de toenemende betekenis van kamperen als vorm van recreatie en was bereid per 1 januari 1940 de NKC over te nemen. De bond zette meteen een afdeling *Kamperen* op met Van der Weyde als hoofd en gaf vanaf dat jaar de *Kampeerkampioen* uit. Ook startte de ANWB al tijdens de oorlog kampeercursussen en stelde kampeermentoren aan met educatieve taken. De kampeerkaart werd kampkaart genoemd – want kampeerkaart suggereert dat de bezitter kan kamperen, terwijl het in feite alleen een bewijs van goed gedrag is. De NKC gaf ook andere kaarten uit, bijvoorbeeld voor leiders en groepen. Vanaf 1948 gaven mentoren op Anna's Hoeve bij Ommen cursussen waar beginners de fijne kneepjes van het kamperen leerden. Als je slaagde kreeg je het felbegeerde *kampeerpaspoort*. Je kon ook een kampeerpaspoort bemachtigen op aanbeveling van kampeerverenigingen. Daarvan werd ruim gebruik gemaakt. Want met een kampeerpaspoort had je toegang tot gastvrije landgoederen, tot aparte paspoorthoekjes op campings en – dat was nieuw – tot eenvoudige specifieke paspoortterreintjes van particulieren, die dit geselecteerde publiek graag als gasten hadden. Vooral die paspoortterreintjes werden geliefd bij échte kampeerdere. Je had op zo'n terrein het gevoel tot een klein select gezelschap te horen. Zo klein was dat gezelschap echter niet want tot 1968 waren er al 44.400 kampeerpaspoorten uitgegeven tegen 906.000 kampkaarten.

In 1973 werden de laatste kampkaarten en kampeerpaspoorten verstrekt. De ANWB vond het systeem niet meer zinvol. En de kampeerdere vonden hun eigen weg wel. De Nederlandse Kampeerkaarten Centrale werd opgeheven, na 37 jaar haar regulerende functie te hebben vervuld.

Veel beheerders van kampeerpaspoortterreinen sloten zich aan bij een nieuw initiatief, de *Stichting Natuurkampeerterreinen SNK*, die jaarlijks *Het Groene Boekje* uitgeeft, waarin die terreinen zijn vermeld. Ideaal voor fietskampeerdere! <

„Zo, hm... nou, enfin, ik heb er melding van gemaakt, enne...”

Foto Ton Hermans

Wie kent ze niet, die geheimzinnige uitgroeisels op de bladeren en stengels van planten? Vaak mooi gevormd maar ze horen duidelijk niet bij de eigenlijke plant. Bekend zijn de 'knikkers' op eikenbladeren en knotsvormige uitgroeisels op de blaadjes van de iep, onlangs gevonden op de Heerkuil. De 'knikkers' zijn knikergallen, veroorzaakt door de 'knikergalwesp' (*Andricus kollari*) en de 'knotsen' zijn de gallen van de iepgrasluis (*Tetraneura ulmi*). Zo'n gal ontstaat doordat bijvoorbeeld een insect (galwesp, galmug), mijt of schimmel eitjes of sporen achterlaat op een plant. Insecten die dit doen zijn bijna altijd heel klein, een paar millimeter groot. De plant reageert hierop door extra plantenweefsel aan te maken. Soms moet eerst uit het eitje een larfje komen, die knaagt wat aan de plant en dat is dan de trigger voor de extra aanmaak van weefsel. Het extra plantenweefsel vormt de gal en functioneert als huis én als voedselbron. Daarmee zorgt de insectenmoeder dat haar nageslacht bescherming en bovendien voldoende voedsel krijgt; meer kan je als kind toch niet wensen!

Gallen zijn er in de meest vreemde vormen:

rond, roosvormig, tepelvormig, lensvormig en wat je maar kunt bedenken. De kleur varieert tussen groen en rood. En dan zijn er nog gallen met stekels, knobbels, haartjes ... Een enorme variëteit en daardoor hebben gallen de meest fantasie-prikkelende namen gekregen. Zoals Ramshoorngal, Colanootgal, Eikenbuitenlobgal en Satijnknoopgal. Die verscheidenheid aan vormen maakt gallen zo leuk om naar te zoeken. Ieder galveroorzakend insect legt haar eitje op een specifieke plantensoort (of soms plantenfamilie) en de plant reageert op iedere galveroorzaker met het aanmaken van een soort-specifieke gal. De eik is de lieveling van de diverse galmakers; er zijn zo'n 80 verschillende gallen bekend van deze boom. Galvormers zijn in principe parasieten; ze leven van het plantenmateriaal dat de plant extra aanmaakt. Maar veel last hebben planten niet van deze parasieten.

Als u het nog niet gedaan heeft let dan eens op gallen, in uw tuin of natuurlijk op een van de terreinen van onze club. En begin dan te zoeken op een eik. Succes verzekerd!

Ton Hermans en Karin Koppen

Moppen

Er zit een man in een restaurant en roept boos de ober: 'Ober, ik heb een half uur geleden slakken besteld en ik heb nog niks gekregen.' Zegt de ober: 'Nou meneer, ze kunnen nooit erg ver weg zijn...'

Twee slakken staan bij een zebrapad. Zegt de ene slak tegen de andere: 'Zullen we nu maar oversteken?' Zegt de andere slak: 'Nee, ben je gek! Over een uur komt de bus al!'

Waarom gaat een slak nooit op reis? Antwoord: Omdat hij altijd thuis is!

BUITENKINDEREN >>

Slakken

Slakken zijn weekdieren, ze hebben geen botten. We noemen ze ook wel buikpotigen omdat ze eigenlijk lopen met hun buik. Slakken leven in het water en op het land. Er zijn slakken met een huisje (huisjesslakken) en slakken zonder huisje (naaktslakken).

Water en slijm

Het lijf van een slak bestaat vooral uit water. Omdat een slak makkelijk uitdroogt, zie je ze nooit in de volle zon, maar juist wel na een flinke regenbui. Een slakken spoor is een dun laagje slijm, dat de slak neerlegt om (langzaam!) overheen te kruipen.

Mannetjes en vrouwtjes

Slakken zijn mannetje én vrouwtje tegelijk. Ze kunnen allebei eitjes leggen, vaak wel een paar honderd. Een slak leeft trouwens niet lang: hooguit een jaar.

Sverre (7) op de Hertenweide

Dit is de eerste keer dat ik op de Hertenweide ben, papa had het uitgekozen. Ik ben even alleen met papa aan het kamperen. We slapen in de tent van mijn grote broer. We wonen in Den Haag. De NTKC kennen we eigenlijk van oma, die is al heel lang lid.

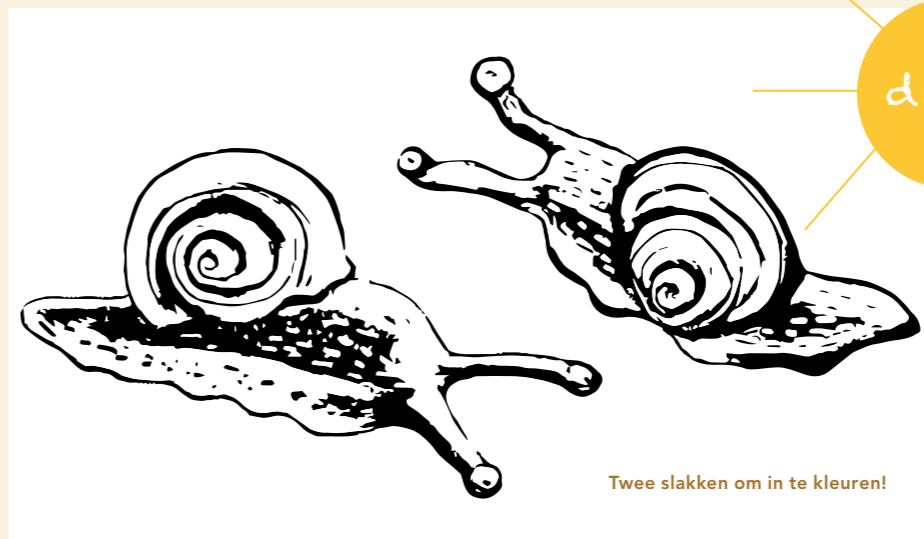
Vandaag zijn we bij het Canadameer geweest om te zwemmen. Het was heel druk en het wat ook heel erg warm. We zijn ook naar Appelscha gefietst, dat was stikheet. We hebben de fiets mee met de auto. Mijn fiets is net nieuw, hij is nog een beetje hoog.

Het leukste op het terrein vind ik de schommels en het touw waar je overheen kan lopen. Ik hou ook heel erg van het bos. Zelf heb ik lego meegenomen en boekjes om te lezen: een legobouwboek en Donald Duckje.

Slakkenrace

Maak een parcours van stoepkrijt of takjes en zet er voorzichtig twee slakken op. Leg bij de finish wat lekkers voor ze neer, bijvoorbeeld een blaadje sla. Moedig je slak aan om als eerste bij de finish te zijn! Zet hem na de race weer voorzichtig terug waar je hem gevonden hebt.

Twee slakken om in te kleuren!

Detail van de molen van Bels, een watermolen in Mander (gemeente Tubbergen).

Ingezonden door Peter Wentzel

Het NTKC-logo is gebaseerd op een geheim zwerversteken.

Volgens de overlevering lieten zwerwers elkaar hiermee weten: 'hier is het veilig', 'hier woont goed volk'. Nog steeds willen we met ons logo een gastvrij welkom uitdrukken.

Ook ergens ons zwerversteken gevonden, of er zelf een gemaakt? Stuur je foto naar redactie@kampeerclub.nl.

Kamperen met een rolstoel in 5 vragen Irma van der Laan

Leeftijd: 52
NTKC-lid sinds: 2005
Woonplaats: Utrecht
Kampeert met: hond Umi
Vrijwilligerswerk: affiches maken voor kinderboerderij, dieren rijden naar dementen
Hobby's: tekenen, schilderen, haken, breien

Tekst en foto Marleen Blokhuis

Kennismaking

Ik ben bij de NTKC gaan kamperen doordat een vriendin van mij, die al haar hele leven lid is, mij meenam. In die tijd had ik al een elektrische rolstoel. Ik kan opstaan en een stukje lopen, maar vanwege spierreuma niet te lang. Toen ik 9 jaar geleden mijn hond kreeg, ben ik ook alleen gaan kamperen.

Favoriete terrein

Het meest fantastisch vind ik Den Treek, mijn 'thuissterrein'. Ik kan er goed uit de wielen over een fietspad en op die manier met de hond een prachtige wandeling maken. Aan het toegangshek is voor mij een touwtje gemaakt, zodat ik het open kan doen zonder dat de voetensteuntjes van mijn rolstoel in de weg zitten.

Tent/caravan

Na 6,5 jaar met een tent te hebben gekampeerd, ging het opzetten en afbreken me fysiek

te veel moeite kosten. Sindsdien kampeer ik met een licht Pools caravannetje, een tweedehands Predom.

Activiteiten

Ik doe regelmatig mee aan werkdagen, vooral op Austerlitz. Dat geeft voldoening, maar soms doe ik dan te veel. Maar er werkt een leuke groep, die weet: als je Irma wilt laten zitten, moet je haar het kampvuur laten aanhouden.

Wat zou je anders willen?

De eenvoud en de rust van NTKC-kamperen vind ik heel fijn. Ik vind het wel jammer dat caravanplekken vaak door tenten worden bezet. Iets meer rekening houden met caravaners zou ik fijn vinden. En verder: mensen piepen soms over 'al die regeltjes', maar die regels zorgen er juist voor dat we bij de NTKC zulke fantastische plekken hebben.

Dobberen naar Den Treek

Voor hun boek 'Mini Expedities' sliepen Claar en Joanne bijna 80 nachten in een tent. Ze verbleven op onbewoonde eilanden, struinden door jungles en voeren over wilde beken. En dat allemaal in Nederland of dicht daarbij. Speciaal voor Buitenspoor doen ze hier door de seizoenen heen verslag van. Deze keer een 'wild water wandeltocht': als verjaardagspartijtje gaan ze met een stel jongens op zoek naar bruisende beken rond Den Treek.

Met vijf jongens zit ik in de trein. Er wordt druk gekletst en gevoetbald in het gangetje. Gelukkig hebben we een vrolijke conducteur. De verjaardagstaart brengt even wat rust, maar als die op is gaat het kletsen en lachen vrolijk door. Niet veel later stappen we uit bij het beginpunt van onze tocht. Een wandeltocht als verjaardagspartijtje...Ik ben benieuwd hoe dat gaat uitpakken. Lachend en voetballend lopen de jongens over de zandweg. De bal wordt van voor naar achter getikt. En als hij even ver weg is wordt er tegen een eikel aan geschopt.

Al snel staan we aan de oever van de Heiligenbergerbeek. Hier zijn we vaker geweest. Het water is helder en stroomt licht. Met dit warme weer ziet het er heerlijk uit. Voordat ik het door heb heeft iedereen zijn sokken en schoenen uitgetrokken en duiken de jongens één voor één het water in. Het voetballen is nu een soort waterpolo geworden. Uit mijn rugzak haal ik een heel assortiment drijfmiddelen. Onze Mini Expeditie is stiekem een packrafttocht. Door flink wat blazen en pompen vormen zich langzaam twee bootjes en een paar opblaasbanden. Alsof het de gewoonste zaak van de wereld beginnen we onze tocht over de beek. Langzaam dobberen we de stroom af. Tussen het groen en de kikers gaat onze bonte stoet al

gillend en joelend voorbij. We draaien rondjes, spetteren, spelen en de voetbal drijft mee.

Bij de volgende brug klimmen we uit de sloot. Even hangt iedereen voor pampus op de oever, maar al snel krijgen we weer praatjes. Voetballend gaat het verder door het bos. Waar gaan we eigenlijk slapen, vraagt één van de jongens. Hij heeft nog nooit gekampeerd. Een eindje verderop komen we op kampeerterrein Den Treek. Op een beschut plekje zetten we onze twee tenten op. Eén voor de jongens en één voor de moeders. Matjes worden uitgepakt en slaapzakken uitgerold. Na een feestmaal, liggen de jongens als haringen naast elkaar in de tent. De slingers wapperen aan de bomen. Vanuit onze tent horen we nog steeds zacht geklets.

De tweede expeditiedag trappen we af met gebakken ei bij het ontbijt. Dan struinen we verder door het bos richting Amersfoort. Over kleine paadjes, heuveltjes en door het zand. De bal rolt nog steeds heen en weer tussen de jongens. Op de terugweg in de trein valt er een rust over ons heen. Ik zie grote grijnzen en ook wat geeuwen na de korte nacht. Zelf heb ik nog nooit zo'n relaxt verjaardagsfeestje gehad.

Meer informatie over de route vind je op www.miniexpedities.nl.

Tekst en foto's Claar Talsma en Joanne Wissink

Nieuws van de club

Najaarsledenvergaderingen

In oktober organiseren alle afdelingen en secties hun najaarsledenvergaderingen (NLV).

De plaats en datum vind je in de agenda op de site: kampeerclub.nl/agenda. Let op: dit kan door de

coronamaatregelen anders zijn dan eerder gemeld! Meer informatie staat in een aantal gevallen bij de afdelings- en sectieberichten. Hieronder lees je welke onderwerpen op de agenda staan.

Alle leden en kennismakingsleden zijn van harte uitgenodigd deze vergaderingen bij te wonen.

Agenda

1. Opening
2. Mededelingen en ingekomen stukken
3. Notulen vorige vergadering
4. Rapportages door het afdelings- of sectiebestuur:
  - a. Verslag van de secretaris
  - b. Verslag van de penningmeester
  - c. Verslag van de toersecretaris
  - d. Verslag van de kascontrolecommissie
5. Begroting voor het komende clubjaar
6. Verkiezing bestuursleden
7. Verkiezing kascontrolecommissie
8. Toeragenda komend clubjaar
9. Verkiezing 3e clubraadslid en reserve

Voorbereiding Clubraad van 28 november 2020

Onderwerpen:

- Austerlitz: beraden over verkoop, afbraak of verhuur huis.
- Discussiestuk van Afdeling Veluwe over toeristenbelasting.
- Kampeermiddelen, welke voegen we toe, welke niet?

Contributie

De stijging van de CBS-prijsindex (CPI09400 Diensten voor toerisme en cultuur) over 2019 was 3,5%. Deze verhoging wordt toegepast op het niet-afgeronde bedrag van 2019-2020. In het nieuwe clubjaar, dat loopt van 1 oktober tot en met 30 september, worden daarom de contributietarieven iets verhoogd.

De nieuwe tarieven worden:

Contributie hooflid € 46,50 (was € 45,00)

Contributie partner € 30,50 (was € 29,50)

Contributie jeugdlid € 12,00 (was € 11,50)

De overnachtingstarieven en het parkeergeld blijven ongewijzigd. De donateursbijdrage gaat omhoog naar € 19,50 (minimum).

Vacature Clubbureau

Het Clubbureau is op zoek naar een medewerker die de gegevens voor de toeristenbelasting wil inventariseren en opsturen naar de verschillende gemeenten. Het meeste werk is de dataverzameling, dat gebeurt in de maanden november en december. In de maanden daarna, tot en met april, verwerk je een kleine 20 verzoeken om de verzamelde data op te sturen. Heb je interesse in deze uitdagende functie en wil je graag in een gezellig team werken? Voor meer informatie kun je terecht bij Harrie v.d. Hoeff, clubbureau@kampeerclub.nl

Coronamaatregelen

Eind maart 2020 nam het hoofdbestuur een aantal besluiten om in de coronatijd NTKC-waardig te kunnen kamperen: een ledenstop, een introductie- en bezoekersverbod, anderhalvemeter maatregelen en de reserveringsplicht. Een en ander werd op de terreinen uitgevoerd door inventieve maatregelen van de afdelingen.

Achter de schermen is de afgelopen maanden hard gewerkt. Om geen overvolle terreinen te krijgen, is per terrein

werd 80% opengesteld voor reserveringen - het restant was reserve voor grotere huishoudens, kampmeesters en trekkers zonder auto.

Uit ervaring weten we dat in vakantietijd caravans voor 19% van de overnachtingen zorgen. Er zijn echter veel meer caravan-kampeersplaatsen – daar staan in normale tijden dan tentkampeers. In het reserveringssysteem is die flexibiliteit er niet, daarom is clubbreed 19% van de

de capaciteit van tent- en caravanplekken bepaald. Dit werd maatgevend voor het reserveringssysteem [zie tabel hiernaast]. De capaciteit is voornamelijk gebaseerd op de (coronaveilige) capaciteit van de toiletgebouwen. Van de vastgestelde capaciteit

ruimte aan caravans toegewezen. Door het reserveringssysteem kregen we snel inzicht in de bezetting van de terreinen. In juli waren er minder caravans, in augustus juist minder tenten. Door dit inzicht konden we bijna wekelijks 'aan de knoppen draaien'. Caravanplaatsen erbij, tenten eraf of omgekeerd.

Enkele zomerhitte-incidenten daargelaten en bedenkend dat veel meer mensen deze zomer in Nederland zijn gebleven, kunnen we stellen dat het gelukt is om de NTKC-sfeer op de terreinen te handhaven. Hier en daar was het drukker dan normaal, sommigen reserveerden alleen aankomst- en vertrekdatum (en niet de tussenliggende dagen!) waardoor het bijvoorbeeld op Texel even spannend werd. Met goed communiceren en veel begrip is alles opgelost. In de Algemene Ledenvergadering van 2021 zal het bestuur verantwoording afleggen over het uitgezette beleid.

ANWB schrijft kampeergeschiedenis

De ANWB publiceerde 'Naar Buiten, geschiedenis van Nederlanders en kamperen' waarin de historicus Hans Buiten onder meer gebruik heeft gemaakt van de kennis van onze archivaris Jan Das en het omvangrijke NTKC-archief. Het is hét boek voor NTKC'ers

die hun eigen kampeervaring en liefde voor het buitenspoor een plekje willen geven in de rijke geschiedenis van kamperend Nederland. Mooi geschenk voor de komende feestdagen. Uitgever ANWB, 224 pagina's, 22,99 euro.

Nieuws van de club

Schrijvers gezocht

Weet je van alles over vogelgeluiden-apps? Heb je een goed verhaal over een bushcraft expeditie? Hoe ervaar je als nieuw lid het kamperen bij de NTKC? Kan en wil je daar af en toe een stuk voor Buitenspoor over schrijven? Misschien over een typisch NTKC-onderwerp waarvan je vindt dat het niet voldoende aan bod komt. We zoeken geen full time redactiemedewerker, maar zijn op zoek naar uitbreiding van ons schrijvende NTKC-netwerk. Geheel vrijblijvend! redactie@kampeerclub.nl

Herhaalde oproep

Albert Fien neemt in het hoofdbestuur van de NTKC de post 'terreinzaken technisch' voor zijn rekening. Per maart 2021 zoeken we voor hem een opvolger. Lees het artikel op pagina 4 van dit Buitenspoor om een indruk van deze functie te krijgen.

Lijkt dit je iets of wil je meer informatie? Neem dan contact op via albertfien@kampeerclub.nl

Persoonlijke berichten

Overleden

An Hoftijzer-Kerkhof
08-04-2020

J. van Oosten-Leijs
's Heer Hendrikskinderen,
26-05-2020

Jan Fraterman
Bleiswijk, 17-06-2020

G.J. van Dunnewold
Arnhem, 22-06-2020

Pat Constance
(voorzitter Association of
Lightweight Campers, UK)
Washingborough, Lincoln,
UK, 26-06-2020

Wim van Dijk
Hengelo, 29-07-2020

Auke Jellema
Aalten, 01-09-2020

Reserveren

Zoals in de extra editie van Buitenspoor al te lezen was, zijn we genooddaakt om voor het eerst in de geschiedenis van de NTKC een reserveringssysteem in te voeren. Door de gedwongen capaciteitsbeperking op de terreinen is op de bonnefooi komen voorlopig niet mogelijk.

Via www.ntkreserveren.nl kun je zien of er nog plaats is op een terrein en kun je een plek voor jouw tent of caravan reserveren.

Je reservering moet je aan de kampmeester laten zien. Zonder reservering kom je helaas het terrein niet op.

ntkreserveren.nl

Bezoek de Kip Store en kijk op www.KipKamperen.nl

 **Jeugd Sectie
Merchandise**

ga voor het complete assortiment naar kampeerclub.nl/afdeling/jeugdsectie en klik op 'webshop'

tent versleten?
model al 20 jaar
niet meer gemaakt?

voor **Tatteljee**
geen probleem

 Rust, ruimte
en reserveren ...
www.ntkreserveren.nl

NTKC-terreinen

- 1 't Aagt, Eenrum
- 2 Austerlitz, Austerlitz
- 3 De Brobbelbies, Schaijk
- 4 Het Essenbos, Ouddorp
- 5 Het Groene Hart, Hazerswoude
- 6 De Haan, Den Haag
- 7 De Heerkuil, St. Geertruid
- 8 De Herteweide, Zorgvlied
- 9 Huizen, Naarden
- 10 De Kooiberg, Ugchelen
- 11 Limmen, Limmen
- 12 Masterveld, Winterswijk
- 13 Roggebot, Dronten
- 14 De Ronde Hoek, Haastrecht
- 15 De Slufter, De Cocksdorp
- 16 De Smagten, Bladel
- 17 't Springendal, Ootmarsum
- 18 Den Treek, Leusden
- 19 De Valkenbelt, Lochem
- 20 Zuudschorre, Ellewoutsdijk

Gastvrije terreinen:

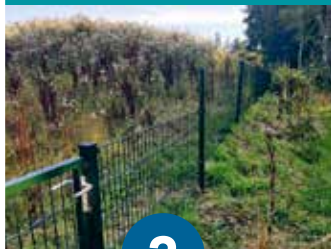
kampeerclub.nl/terreinen
gastvrije terreinen (inloggen als lid)

Gastvrije leden:

kampeerclub.nl/terreinen
gastvrije leden (inloggen als lid)

Austerlitz, Austerlitz

Het hek langs de grondwal
staat op zijn plek

De Heerkuil, St. Geertruid

Er kan gedamd worden!

Masterveld, Winterswijk

Toekomstbomen zijn
gemarkeerd

